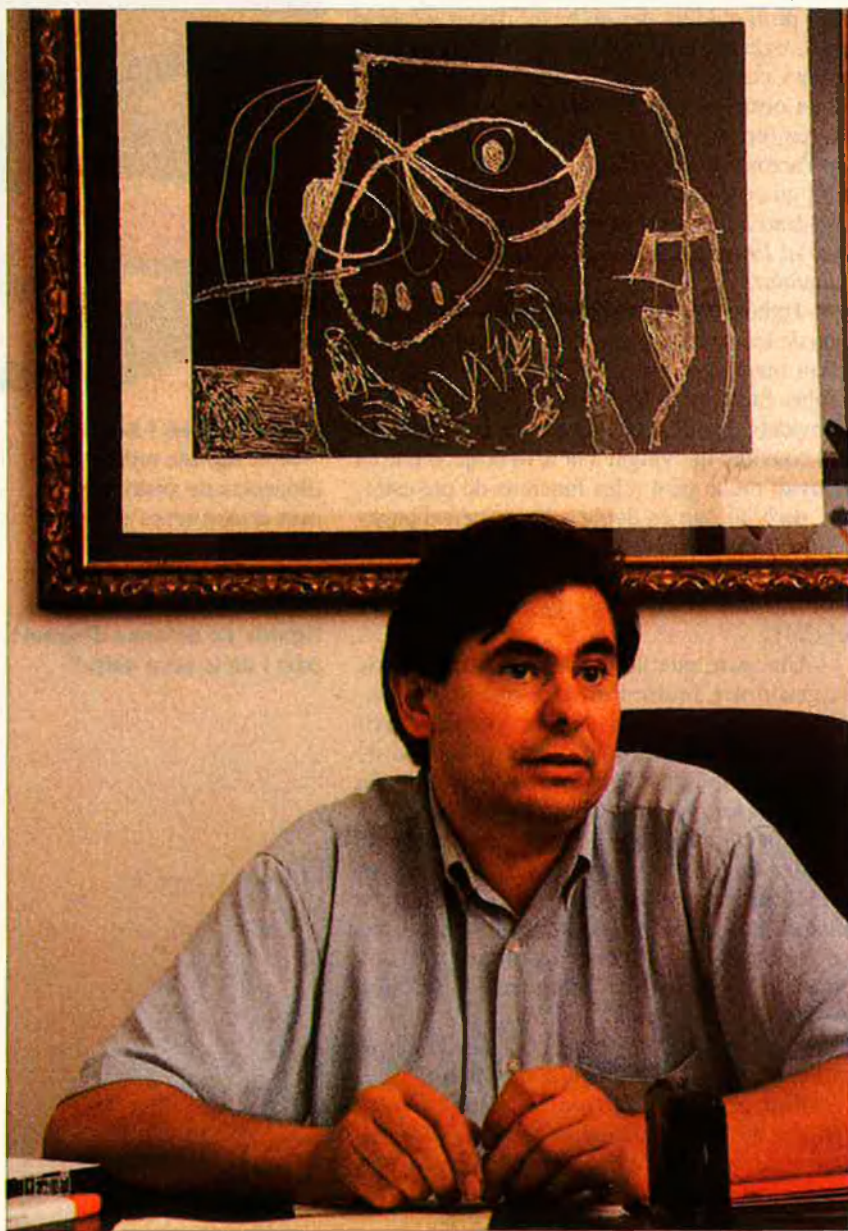

"El PP pot començar a estar preocupat"

Antoni Sansó i Servera (Sant Llorenç, Mallorca, 1958) és el nou president de la Comissió de Cultura del Consell Insular de Mallorca després que l'oposició, PSOE, PSM i UM, imposassin al PP una nova distribució de les presidències.

JOAN CELIA

Antoni Sansó i Servera. Un dels seus objectius prioritaris és la promoció del teatre en català.

Antonio Sansó i Servera ocupa càrrecs públic pel PSM-Nacionalistes de Mallorca des de l'any 1983, quan fou elegit regidor del seu poble. Des d'aleshores participa en política institucional. El 1991 era el número 6 de la llista nacionalista al Parlament, però el PSM només obtingué 3 diputats. Al març de 1993 Sebastià Serra va dimitir com a parlamentari i Sansó ocupà el seu lloc. Des de principis de maig d'enguany, per mor del trencament del pacte PP-UM i el consegüent canvi de majoria, és el nou president de la Comissió de Cultura del Consell Insular de Mallorca (CIM). En aquesta entrevista explica els canvis que vol impulsar en la gestió cultural del CIM i es mostra convençut del gran futur que espera al seu partit, el PSM-Nacionalistes de Mallorca, amb vista a les eleccions municipals i autonòmiques de 1995. Assegura que van menjant terreny, a la part forana de Mallorca, fins i tot a l'aparentment totpoderós PP.

—*Molts canvis en la seva vida política en molt poc temps*

—Sí, és cert. Ha estat, i és, tot un repte haver de substituir un parlamentari de la talla de Sebastià Serra, que al llarg de deu anys ha fet una gran tasca en el Parlament.

—*Després del trencament del pacte PP-UM vostès, l'oposició, governen de fet el CIM, no és això un problema per a la governabilitat i l'estabilitat de la institució?*

—És cert que és tracta d'una situació complicada. Ara bé, el fet que ningú no tengui una majoria absoluta fa que tot s'hagi de pactar. Això no és dolent i no fa que sigui ingovernable. Ho seria si l'oposició s'hagués limitat a oposar-se a tot. Però hem entrat en les comissions, i això, precisament, assegura que la institució estigui governada fins les eleccions del 95. Sense majories absolutes és necessari negociar, i això sempre és bo.

—*Però han implantat una mena de parlamentarisme en una institució que és un ens*

de règim local com els ajuntaments

—Per la meua experiència a l'Ajuntament del meu poble li puc dir que quan ha funcionat millor l'Ajuntament ha estat quan els partits han hagut d'entendre's. Li diré més. Fins i tot al president del CIM, Verger, (PP) estic segur que no li va gens malament aquesta situació perquè així pot fer coses que d'altra manera seria molt difícil per qüestions d'ideologia del seu partit.

—Però l'oposició PSOE-PSM-UM ha fet un gran front contra el PP

—No. Precisament l'acord entre els partits de l'oposició parteix de la base de demostrar, al llarg d'aquest any fins a les eleccions del 95, que la gestió del CIM es pot millorar. Serà una gestió més transparent, més eficaç. Quan la gent noti que la gestió ha estat millorada veurà que el que hem fet no ha estat senzillament anar contra el PP per desplaçar-lo, sinó que hem canviat les coses per fer-les millor.

—Una base molt important de la política cultural del CIM és el Teatre Principal, la gestió del qual ha despertat moltes crítiques fins ara. Diuen que no afavoreix prou els grups teatrals mallorquins i que només s'ha pensat en la rendibilitat econòmica i no cultural. Què hi pensa fer?

—La idea és canviar radicalment la concepció que es tenia del Principal. Estic segur que enguany, fins les eleccions, es notaran força aquests canvis. Fins ara s'ha afavorit més la presència de teatre de fora, en castellà, i s'ha oblidat que aquí tenim un teatre que necessita el suport de les institucions. La situació del teatre mallorquí és dolenta perquè precisament les institucions no han ajudat els nostres grups i en aquest tema pot representar un paper important el Teatre Principal.

—Com?

—Essent un centre creador i generador de teatre. Per això la seva programació ha d'anar enfocada cap el teatre mallorquí. Pens que el Principal ha de ser bàsicament un teatre públic. És a dir, que ha de donar cabuda a les obres menys comercials. El teatre comercial ja té una clara sortida als teatres privats. És cert que de teatres privats no n'hi ha massa, a Palma, i que en alguns casos, per exemple la companyia de Xesc Forteza, es pot arribar a acords puntuals, però naturalment sempre preservant els interessos del Principal com a teatre públic que ha de ser.

—Un teatre públic que ha fet, diuen, la competència a espais privats com ara l'Auditori de Palma

—No són incompatibles, ni molt menys. Pens que certes activitats que s'han fet al Principal, com per exemple la temporada d'òpera, podrien perfectament ser assumides per l'Auditori. La qüestió és programar conjuntament —a partir del gener ja que fins a les

hores el Principal té la programació feta— per tal que no es facin la competència, sinó que siguin veritablement complementaris. Però, contestant concretament la seva pregunta li diré que sí, per ventura ha passat, però ja li dic que a partir d'ara la nostra idea és que l'Auditori i el Principal es complementin.

—Aquests canvis en la gestió cultural del CIM que vostè anuncia ja li han generat acusacions de localisme que, m'imagin, no deu compartir.

—En absolut. No és cert. El nacionalisme del PSM sempre ha estat un nacionalisme obert. Però en política sempre s'ha de jugar amb prioritats. Això és la qüestió determinant, decidir què és prioritari. Per mi el tema prioritari és la nostra cultura, la cultura catalana. Abans de dur coses de fora crec que tenim prou qualitat per no haver d'anar a cercar fora, excepte en ocasions especials que pels valors culturals pagui la pena programar alguna obra de fora. Però evidentment els *osinagas* [en referència a la programació d'obres de l'actor Pedro Osinaga, habitual del Principal] no crec que encaixin dins aquests valors.

—Una curiositat: és cert, com diuen sovint, que al Principal hi va quasi tothom de franc, convidat?

—Tothom no, però sí molta gent. Aquesta és una de les coses que canviarem. En el Principal s'han mantingut uns privilegis que fan que en moltes funcions hi hagi fins un 20 o un 30% de convidats. Home, és lògic que el president pugui convidar qui vulgui a la seva llotja, o que es convidi molta gent a les funcions de pre-estrena, però no que es donin aquests percentatges d'invitacions en cada funció.

—A banda d'aspectes concrets, en què vol que es noti el canvi de gestió cultural en el CIM?

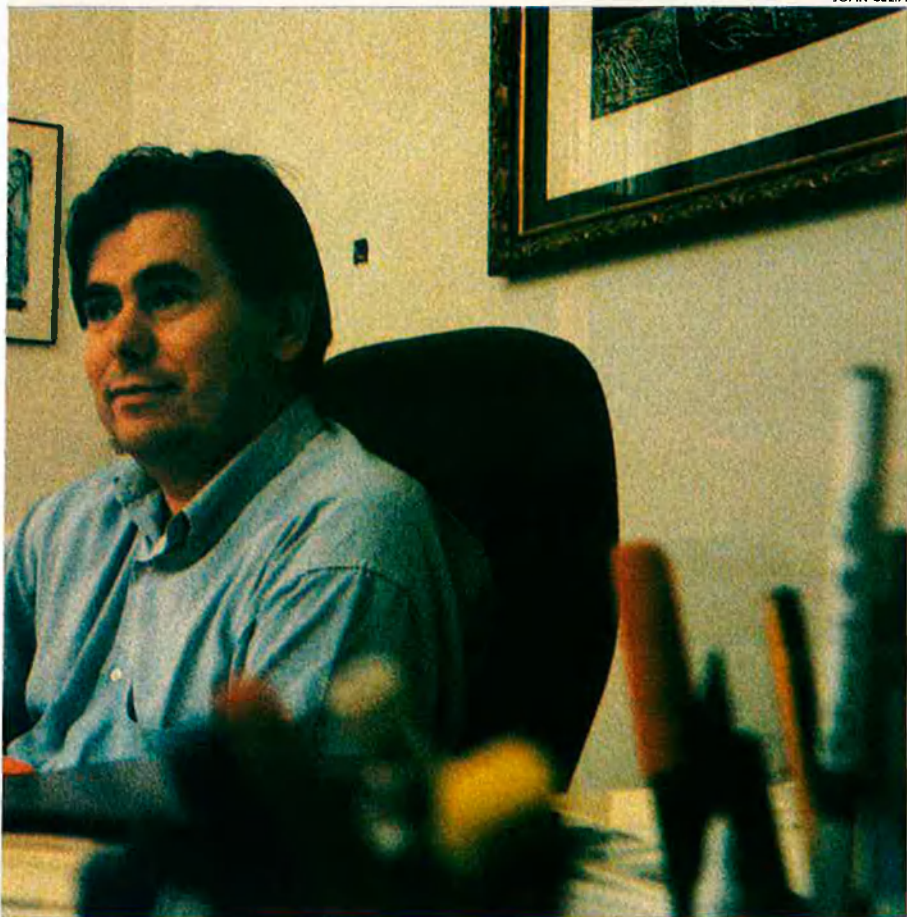
—Una part, que ja he citat, és la qüestió de la gestió del Teatre Principal que ha de canviar radicalment per convertir-lo en un veritable teatre públic i amb vocació pública de servei. També s'ha de canviar la qüestió de la normalització lingüística que ha estat fins ara insuficient. En tercer lloc s'ha de canviar la política de subvencions: s'han d'obrir vies per donar subvencions, però que responguin a uns criteris i que estiguin sistematitzats; no es poden donar subvencions durant tot l'any sense més criteri que l'amiguisme o l'afinitat política. Aquestes són les tres grans línies a partir de les quals es veurà el canvi de gestió cultural en el Consell Insular de Mallorca.

—Fins ara, i des de l'any 91, amb la victòria del PP en les principals institucions, ha funcionat el pacte cultural entre Ajuntament de Palma, Consell i Govern. Que canviarà amb la seva presència?

—Vostè ha dit que ha funcionat el pacte cultural?

Antoni Sansó i Servera. "No m'agrada entrar en la dinàmica de veure si som més d'esquerres o si som més nacionalistes. És un problema fals. El PSM és el PSM: 18 anys de tasca infatigable en defensa d'aquest país i de la seva gent."

—Això he dit, com a constatació de la seva existència.

—Però no ha funcionat. No pot funcionar mai tal i com està. Només ha servit per a compartir despeses, entre les institucions, d'algunes actuacions, però això no és un pacte cultural.

—Idè?

—És un paper sense concrecions pràctiques importants. És un acord mancat del tema més important: l'obertura a altres institucions públiques, com la Universitat, i privades, com caixes d'estalvi i d'altres. O s'obri el Pacte Cultural o no existirà veritablement. Aquesta és la idea que pretenc dur a la reunió pròxima.

—Vostè és el primer nacionalista del PSM que assumeix un carrec de gestió política no municipal.

—Sí, efectivament. Els nacionalistes ens hi jugam molt per demostrar a la gent que podem gestionar i gestionar bé. Per demostrar a tots els mallorquins que poden confiar en nosaltres.

—Darrerament el seu partit, el PSM-Nacionalistes de Mallorca, està fent molts canvis. Assumeix una àrea de gestió en el CIM, fa un pacte electoral amb Convergència Democràtica de Catalunya... Estan canviant o per ventura és que fins ara no se'ls veia més

que com un grup d'oposició ?

—Sí, és veritat, són canvis importants. Jo crec que si el PSM vol ocupar un lloc important dins la societat mallorquina necessàriament s'ha d'obrir a grups socials als quals fins ara no arribava. Si tenim aspiracions de ser majoritaris certament no tenim prou amb el nostre electorat tradicional, hem d'intentar obrir-nos a un altre electorat.

—En una paraula: que es van dretanitzant

—Jo no ho entenc així. Obrir el partit és demostrar a la societat mallorquina que el PSM-Nacionalistes de Mallorca és la millor arma per defensar-nos. I això ho hem de demostrar tant a l'obrer com a l'empresari, per posar l'exemple típic. No ens hem de tancar a cap sector. Hem de defensar, com sempre hem fet, la part social. No hem de renunciar al progressisme. Però a la vegada, i com a força d'aquestes illes que som, hem de defensar tota la gent nostra. I això significa defensar igualment professionals liberals, assalariats, empresaris, estudiants... tothom. Què vostè em diu que això és dretanització? Miri, la veritat és que jo no m'ho he plantejat en aquests termes. Senzillament és defensar la nostra gent. Jo no en faig cap problema dels noms. Jo som dels que pensam que el PSM-Nacionalistes de Mallorca ha de ser jutjat per la seva trajectòria, per les seves accions al llarg dels 18 anys d'existència i de feina constant. No m'agrada entrar en la dinàmica de veure si som més d'esquerreres o si som més nacionalistes. És un problema fals. El PSM és el PSM: 18 anys de tasca infatigable en defensa d'aquest país i de la seva gent. El futur és l'obertura a nous sectors sense renunciar a res de la nostra història. Aquest és el camí si volem ser majoritaris.

—Permeti'm que li digui que parlar del PSM com a força majoritària és un poc agosarat, sobretot si tenim presents els resultats electorals i l'hegemonia del PP a les Illes.

—Sí, bé, però hi ha símptomes que... Miri, és un fet que fins ara el PSM només era el partit de certs sectors o de certs pobles determinats i no aconseguíem entrar en sectors ni pobles nous. Idè això canvia. Sobretot a la part forana, fora de Ciutat, veim com anam agafant cada vegada més força. I a qui prenem les batllies? Al PP. A la part forana no és tan difícil pensar —de fet ja passa— que un cert electorat del PP voti el PSM. Naturalment per a aconseguir-ho hem de demostrar que som capaços de fer la feina ben feta. Certament crec que el PP pot començar a estar preocupat. Hi ha un important electorat que a les eleccions generals ha votat la dreta i que pot canviar. Amb vista a les eleccions locals i autonòmiques de l'any que ve, hi pot haver un canvi important molt positiu per al nostre partit.

Miquel Payeras